

Ikt. sz. : EIB/82-1/2012.

EIB-35/2012. sz. ülés
(EIB-88/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2012. december 3-án, hétfőn, 11 óra 33 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató a harmadik európai szemesztert elindító 2013. évi éves növekedési jelentésről [COM (2012) 750]</i>	5
<i>Az elnök felvezetője</i>	5
<i>Dr. Szűcs Tamás szóbeli tájékoztatója</i>	6
<i>Dr. Cséfalvay Zoltán szóbeli kiegészítése</i>	8
<i>Kérdések, vélemények</i>	12
<i>Dr. Cséfalvay Zoltán válasza</i>	14
<i>Dr. Szűcs Tamás válasza</i>	17

Napirendi javaslat

- 1./ *Tájékoztató a harmadik európai szemesztert elindító 2013. évi éves növekedési jelentésről* [COM (2012) 750]**

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke

Bebes István (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz)

Lipők Sándor (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Nógrádi Zoltán (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Káli Sándor (MSZP)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Nógrádi Zoltán (Fidesz) megérkezéséig dr. Mengyi Rolandnak (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP) megérkezéséig Bebes Istvánnak (Fidesz)

Dr. Braun Márton (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

Ughy Attila (Fidesz) Lipők Sándornak (Fidesz)

Dr. Botka László (MSZP) Káli Sándornak (MSZP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Cséfalvay Zoltán államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium)

Dr. Szűcs Tamás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetője

Megjelent

Bálint Eszter (Nemzetgazdasági Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 33 perc.)

Elnöki megnyitó, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Hölgyeim és Uraim! Kis figyelmet kérek! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm a képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a sajtó meghívott képviselőit, és köszöntöm a napirendi pont előadóit.

Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes. Eseti képviseleti megbízást jelentek be: Lipők Sándor képviselő úr képviseli Ughy Attilát, Firtl Máttyás alelnök úr Braun Mártont, Bebes István Vejkey Imrét, és Mengyi Roland Nógrádi Zoltán képviselő urat helyettesíti.

Ahogy írásban jeleztük képviselőtársaimnak, ma egy napirendi pontot tűztünk ki magunk elé: Tájékoztató a harmadik európai szemesztert elindító 2013. évi éves növekedési jelentésről. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e valakinek kérdése, véleménye. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet. Szavazásra teszem fel: ki az, aki egyetért a napirendi pont megtárgyalásával? *(Szavazás.)*

A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy egyhangú.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt a tárgyaláshoz hozzákezdénénk, napirend előtt szeretném tájékoztatni a bizottságot, hogy november 26-án informális találkozón vettem részt Koppenhágában. Az eszmecsere fő témája a nemzeti parlamentek szerepének növelése volt az uniós gazdaságpolitikai döntéshozatal különböző témaköreiben, így például a most tárgyalandó európai szemeszter, illetve a gazdasági és monetáris unió megerősítése terén. Nos, ahogy említettem, a dán parlament európai ügyek bizottsága elnöke, Eva Kjer Hansen nagyon aktív képviselő, ő hívott meg bennünket. A tárgyalás során mindannyian egyetértettünk abban, hogy a parlamentek szerepének és befolyásának növelése elkerülhetetlen az Unió demokratikus működése biztosításának a céljából. Annak mikéntjéről azonban már megoszlanak a vélemények. Így a soron következő COSAC ír elnökségi találkozón nagy valószínűséggel ez napirenden lesz, az európai szemeszter, ezért is fontos és lényeges a témakör budapesti megvitatása is. Valamint tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy egy levelet fogalmaztunk az Európai Tanács elnökének, amiben leírtuk aggályainkat, azt a véleményünket, hogy mi, nemzeti parlamentek szeretnénk a hangunkat hallatni abban az európai építkezésben, ami ma folyik.

Tisztelt Bizottság! Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem a napirendi pontunk előadóját, Szűcs Tamás urat, az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletének vezetőjét, és régi ismerősünket, úgymond az állandó szereplőnket bizottsági üléseinken, Cséfalvay Zoltán államtitkár urat.

Tájékoztató a harmadik európai szemesztert elindító 2013. évi éves növekedési jelentésről [COM (2012) 750]

Az elnök felvezetője

Tehát a mai napirendi pontunk a „tájékoztató a harmadik európai szemesztert elindító 2013. évi éves növekedési jelentésről.”

Tisztelt Bizottság! Az elmúlt héten már a harmadik európai szemeszter indult útjára az éves növekedési jelentés nyilvánosságra hozatalával. A jelentés egyfajta, úgy is fogalmazhatnánk, politikai iránymutatásként értelmezhető, és a tavalyi évhez hasonlóan tartalmazza az Európai Bizottság fő gazdasági és társadalmi prioritásait. Áttanulmányozva ezt, fontos, hogy ezt itt, a bizottságban is megtárgyaljuk, különös tekintettel azt az öt prioritást szeretnénk áttekinteni, és szokás szerint nemcsak a bizottság képviselőit hívtuk meg, hanem a magyar kormány képviselőit is, hogy egyeztessük álláspontjainkat.

Úgyhogy elsőként megadom a szót Szűcs Tamás nagykövet úrnak. Kérem, hogy röviden számoljon be, és utána pedig kérem államtitkár urat, hogy egészítse ki, utána pedig megnyitom a vitát.

Dr. Szűcs Tamás szóbeli tájékoztatója

DR. SZŰCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtények vezetője: Jó napot kívánok! Köszönöm szépen a meghívást. Mindig nagy örömmel jövök el a bizottság ülésére, fontos témákat megvitatni. Elnök úr már meg is kezdte tulajdonképpen a téma felvezetését. Valóban a harmadik alkalommal hoztuk ki az éves növekedési jelentést az Európa 2020-as stratégiával összhangban a stratégiai iránymutatást a tagállamok számára annak érdekében, hogy a növekedés és a foglalkoztatás végül fellendüljön, és sikerüljön kievickélni a válságból. Emellett ez elindítja a 2013-as európai szemesztert, azt a költségvetési és gazdaságpolitikai koordinációs menetrendet, amely lassan már jól ismert minden tagállam számára.

Ennek keretében elemezzük a tagállamok nemzeti szakpolitikai terveit arra törekedve, hogy ezek az uniós szintű iránymutatásokat figyelembe véve azonos irányba haladjanak. Fontos hogy az éves növekedési jelentés az EU egészére vonatkozik, ezeket majd az országspecifikus ajánlások fogják követni.

Azt gondolom, megérdemel néhány szót a kontextusa ennek a jelentésnek, ugyanis ez nemcsak egy dokumentum, önmagában ez a dokumentum is egy komoly, 10-15 oldalas szöveg, de rengeteg kapcsolódó dokumentum van, amellyel együtt kell értelmezni a növekedési jelentést. Ezeket röviden megemlíteném. Mindegyik megér egy külön vitát egyébként ezek közül. *(Dr. Vejkey Imre megérkezik a bizottság ülésére.)*

Tulajdonképpen a jelentés a 2013-as, a 2012-es európai szemeszter tapasztalataira és eredményeire épít, megvizsgálja, hogy milyen mértékben teljesültek a tagállamokban a 2012-es országspecifikus ajánlások, és az említett anyagokat három fő csoportra érdemes osztani. Egyrészt korábbi anyagokat integrál az éves növekedési jelentés, így például a november 7-én közzétett őszi makrogazdasági előrejelzését a Bizottságnak, a 2012. júniusi Európai Tanácson elfogadott növekedési és munkahely-teremtési paktumot.

Szintén épít az anyag három, a közelmúltban, október 3-án kiadott második egységes piaci intézkedési csomagra, az október 12-én kiadott, az iparpolitikával kapcsolatos bizottsági anyagra és a november 15-én közzétett, az energiapiacok működésével kapcsolatos anyagra.

A szerdai csomag szerves részét képezi a növekedési jelentés két melléklete, egyrészt a makrogazdasági jelentés, amely nyilván az EU gazdasági helyzetéről ad átfogó képet, másrészt pedig egy közös foglalkoztatási jelentéstervezet, amelyről még szó esik a későbbiekben. Maga a jelentés egyébként nyilvánvalóan összefügg a következő hétéves pénzügyi perspektívával is. Ennek a részletezésére most itt nincs idő.

Ugyancsak múlt szerdán adtunk ki további két anyagot, egyrészt az egységes piaci integráció állásáról szóló első éves jelentést, másrészt pedig az úgynevezett riasztási mechanizmus keretében a tagországok makrogazdasági egyensúlyhiányára vonatkozó második jelentést.

Az első anyag az egységes piac működéséről szerzett tapasztalatokat dolgozza fel az európai szemeszter keretében, a második pedig a makrogazdasági egyensúlyhiány felhalmozódásának okait és felszámolásának módját elemzi 14 tagországban, köztük Magyarország esetében.

Mi áll a növekedési jelentés középpontjában? Az elnök úr már említette, hogy öt prioritásról van szó. Alapvetően továbbra is a gazdasági válság kezelése, a fenntartható növekedés beindítása és a munkahelyteremtés áll a középpontban. Konkrétan az öt prioritás: a differenciált és növekedésbarát költségvetési konszolidáció, a normális hitelezési tevékenység visszaállítása, a növekedés és a versenyképesség elősegítése, a munkanélküliség és a válság

okozta társadalmi következmények kezelése és a közigazgatás korszerűsítése. *(Ékes József megérkezik a bizottság ülésére.)*

Fontos emlékeztetni arra, hogy ezek a prioritások megegyeznek a múlt évi prioritásokkal. Ennek alapvetően az az oka, hogy a céljaink tulajdonképpen változatlanok, időre van szükség arra, hogy az egyes intézkedések beérjenek, ezeknek az eredményei jól láthatóak legyenek. A tagállamoknak ezeket a prioritásaikat nyilván a nemzeti adottságaikból fakadóan eltérő összetételben, eltérő arányban kell érvényesíteniük ahhoz, hogy a közös összeurópai válságkezelés sikeres legyen.

Egyben az is mutatja ezt, hogy egyben a tagországok egyedi sajátosságai miatt nem pontosan ugyanaz a megoldás mindenki számára, azonban kellene közös célkitűzések és egy irányba mutató reformok.

Néhány példát, ha megengedik, felsorolnék. A differenciált és növekedésbarát költségvetési konszolidáció elősegítése néhány tagállamban inkább a költségvetési konszolidációt, máshol inkább a növekedésösztönző gazdaságélénkítést kell, hogy előtérbe helyezze. A cél pedig az, hogy minden tagállamban egyszerre érvényesüljön ez a két, egymást támogató intézkedésirány.

A munkaerő-piaci helyzettel kapcsolatban a helyzet nagyon rossz, sürgős intézkedésekre van szükség. Tavaly 2 millióval nőtt Európában a munkanélküliek száma. Magyarországon szerencsére az átlagnál jobb a helyzet.

A tagállamoknak éppen ezért támogatniuk kell, fokozniuk kell az aktív munkaerő-piaci intézkedéseket, beleértve ebbe az álláskeresőknél való segítségnyújtást. A célunk az, hogy minél előbb létrejöjjön egy olyan ifjúsági garanciarendszer, amelynek keretében valamennyi 25 évnél fiatalabb személy az iskola elvégzését vagy a munkanélkülivé válását követően 4 hónapon belül állásajánlatot kapjon, vagy pedig további képzésben vehessen részt. A Bizottság most szerdán, december 5-én fog közzétenni egy olyan teljes javaslatot, az ifjúságfoglalkoztatási intézkedéscsomag részeként, amely ennek a részleteiről ad majd tájékoztatást.

Fontos elem a társadalmi felelősségvállalás is. A legkiszolgáltatottabbak számára védelmet kell nyújtani Európában. Ennek módja lehet a társadalombiztosítási költségek mértékének, a jövedelemadónak az arányos csökkentése. Egyszerűsíteni kell a foglalkoztatási jogszabályokat, rugalmasabb munkafeltételekre van szükség. Erősíteni kell a szociális védelmi rendszerek hatékonyságát, és a válság hatásait ellensúlyozó, aktív befogadási stratégiára van szükség valamennyi tagországban.

Ezzel párhuzamosan az egységes piacot is tovább kell mélyíteni, nagyon nagy hangsúlyt fektetve az úgynevezett hálózati iparágak fejlesztésére. A kutatás-fejlesztés terén jobban célzott támogatásra van szükség. Egyszerre kell támogatni az oktatási és a képzési rendszereket is.

A versenyképesség további erősödésének érdekében tovább érdemes egyszerűsíteni a vállalkozások, kiváltképpen az induló vállalkozások jogi szabályozását. Egyszerűbb, átláthatóbb és kiszámíthatóbb közigazgatásra van szükség.

Mik a következő lépések a növekedési jelentéssel kapcsolatban? Ez lassan már rutinszerűvé válik egyébként valamennyi tagországban, de talán mégis érdemes emlékeztetni erre. A következő néhány hétben-hónapban különböző tanácsai formációk vitatják meg ezt a javaslatot, és az Európai Tanács 2013. márciusi ülése fog elfogadni egy olyan jelentést, egy olyan álláspontot, amely stratégiai iránymutatást ad majd a tagállamok számára.

Ennek az iránymutatásnak megfelelően kell kidolgozni a tagállamok rövid- és középtávú nemzeti költségvetési és gazdasági terveit, amelyeket jövő áprilisban kell megküldeni a Bizottság számára.

E programok vizsgálatát követően az Európai Bizottság májusban fogja kiadni az úgynevezett országspecifikus ajánlásokat. Ezeket a szaktanácsai viták után az Európa Tanács

júniusi ülése fogja véglegesíteni, és a tagállamoknak ennek alapján kell kidolgozniuk a rövid- és középtávú nemzeti szakpolitikájukat és az ezek megvalósításához szükséges költségvetési intézkedéseket.

Engedjék meg, még egy dokumentumról szeretnék szólni nagyon röviden, kapcsolódva egy picit a koppenhágai üléshez is, amelyről az elnök úr az imént beszélt. Ennek a részleteit most nyilvánvalóan nincsen idő kifejtetni, de azt gondolom, hogy ez az anyag önmagában is mindenképpen megérdemelne egy vitát. És amennyiben erre igény van, egy alkalmas időpontban szívesen be is tudnám mutatni részletesen ezt az anyagot.

A növekedési jelentéssel egy időben tette közzé a Bizottság a mély és valódi gazdasági és monetáris unió tervezete című, körülbelül 50 oldalas dokumentumot. A Bizottság ezt a négy elnök, Barroso, Herman van Rompuy, Mario Draghi és Jean-Claude Juncker által a december 13-14-ei Európai Tanács elé terjesztendő, az EMU jövőjéről szóló jelentéséhez szánta saját hozzájárulásaként. Alapvető célja ennek az anyagnak a mély és valódi gazdasági és monetáris unió megvalósításához szükséges teendők és lehetőségek számbavétele és egy erről folytatandó összeurópai vita megindítása.

Kiemelném, hogy ez az első olyan hivatalos javaslat, amely egységes keretbe helyezi az új gazdasági kormányzást, amelynek része a növekedési jelentés, amelyről ma tárgyalunk, a végső célként kitűzött politikai unió és az ehhez szükséges demokratikus felhatalmazás elemei. *(Dr. Mengyi Roland távozik a bizottság üléséről.)*

Azt is hangsúlyoznám, hogy ez az anyag nincs kőbe vésve, a célja valóban egy összeurópai szintű vita megindítása, amelyben minden tagország, így természetesen Magyarország részvételére is számítunk. És azt gondolom, itt kapcsolódik az elnök úr által említett koppenhágai tanácskozáshoz, mert az anyag kiemelten foglalkozik a nemzeti parlamentek, illetve az Európai Parlament szerepével ebben a folyamatban.

Mindannyian tudatában vagyunk annak, hogy a demokratikus legitimitáció, a demokratikus felhatalmazás alapfeltétele annak, hogy az integráció további mélyítésére sor kerülhessen. A tennivalók egy részét már most, szerződésmódosítás nélkül is meg tudjuk tenni, más részéhez nyilvánvalóan szerződésmódosításra van szükség.

Három kategóriába sorolja ezeket az anyag. Rövid távon 6-18 hónapon belül prioritást szeretnék adni a gazdaságirányítási reformoknak, 6-os csomag, 2-es csomag, egységes bankfelügyeleti mechanizmus, bankok szanalási mechanizmusa, és egy új eszköz, a többéves pénzügyi kerettől független konvergencia- és versenyképességi eszköz kidolgozásának. Középtávon 18 hónap és 5 év között a fiskális kapacitások javítását tűzi ki célul az anyag. Itt az euróövezeten belül saját forrásokon alapuló célirányos kapacitás biztosítása kerül a középpontba. Szintén említés kerül a konvergencia- és versenyképességi eszközről, eurókincstári jegyek, adósságtörlesztési alap, csak címszavakban mondom ezeket.

Végül a hosszabb, tehát öt éven túli távlatban lehetségessé válna az önálló euróövezeti költségvetés megteremtése is. Ez nyilván egy nagyon hosszú folyamat, amelynek a végeredményeként akár közös adósságeszközök kibocsátásra is sor kerülne, amely nyilvánvalóan javítaná a piacok működését és a monetáris politika megvalósítását. Ez jelentené tulajdonképpen a gazdasági és monetáris unió végső szakaszát, de hangsúlyozom, hogy ettől azért még nagyon messze vagyunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. És átadom a szót államtitkár úrnak.

Dr. Cséfalvay Zoltán szóbeli kiegészítése

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium):
Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A nagykövet úr, úgy gondolom, hogy lassan felvázolta és minden részletes pontját említette annak a menetrendnek, aminek az

indítóállomásáról van szó, hiszen az éves növekedési jelentéssel kezdetét veszi egy újabb szemeszter. Ennek a legfontosabb kiindulópontja.

Ha megengedik, én picit a részletekbe néznék, hogy mit is jelentenek ezek az ajánlások. Az alapállást, amit az éves növekedési jelentés megfogalmaz, mindenképpen jó, hogyha tisztázzuk. Ez pedig azt jelenti, hogy a válság még nem ért véget. Nagyon sokat kell tenni a kilábalásért mind Európai Unió-szinten, mind pedig az egyes nemzetállamok terén. *(Nógrádi Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

Előrebocsátanám azt is, hogy azok a javaslatok, ajánlások vagy inkább így most csak prioritások, amelyek itt elhangzanak, azok javarészt és a legtöbb esetben összhangban vannak a magyar kormány prioritásaival, sőt ez azt is jelenti, hogy nemcsak hogy ezeket szándékozik megtenni, hanem nagyon sok olyan lépés és javaslat is van, amit az elmúlt két esztendőben részben a kormány, részben pedig a parlament a törvénykezési menetrendjében meg is tett. Tehát jó néhány olyan javaslatot tudok említeni, ahol már megtett lépésekről tudunk beszámolni, és nyilvánvalóan minden területen van még továbblépni való terület is.

Az összképhez azonban hozzátartozik, legalábbis európai szinten nézve, hogy mind a deficitcélok tartása, mind pedig az adósságcsökkentés Európa egészében még viszonylag lassan halad előre. Az euróövezetben azzal számolnak, hogy a 2010-es magas átlagos deficit, vagy az összdeficit 6 százalék, ez most 2012-ben egy picit 3 százalék fölött lesz, és a következő esztendőben tudják az eurózónában 3 százalék alá vinni. Hasonlóképpen az államadósság számításai szerint az euróövezetben 2013-ban éri el a csúcst 94,5 százalékkal. Ezeket a számokat azért mondom, hiszen mindannyian tudjuk, a magyar kormány szigorúan tartja magát ahhoz, hogy idén és jövőre és azután is az államháztartási hiányt 3 százalék alatt tartsa, és hozzátenném azt is, hogy az adósság 2010-től kezdve folyamatosan GDP-arányosan csökkenő pályán van. A Nemzeti Bank legutolsó nyári számítása 77,1 százalékot mutatott, és ez persze árfolyamfüggő is, tehát majd az év végén reméljük, hogy ennél talán jobb adat is kijöhet.

És még egy megjegyzés, ami szintén az általános képhez tartozik. A Bizottság jelentése leszögezi, azért kerek mondatban, hogy a pénzügyi konszolidációnak rövid távon lehetnek negatív hatásai a növekedésre. Tehát ezt tisztán kell látni, hogy mint mindennek, a stabilizációnak is megvan a maga ára, és én úgy látom, hogy a Bizottság is ezt így tekinti.

Nos, az öt ajánlás az első, amelyik itt a szigorú fiskális politika- és növekedésbarát fiskális politikát jelenti. Itt mind a kiadási oldalon, mind pedig a bevételi oldalon javaslattal él a Bizottság. A kiadási oldalon a szociális rendszerek hatékonyságára és fenntarthatóságára helyezi a hangsúlyt, ezen belül külön kiemeli, hogy a nyugdíjrendszert a várható élettartam változásával kell összhangba hozni. Külön kiemelik ők is, hogy a korai nyugdíjaztatási sémákat lehetőség szerint korlátozni kell. Hadd tegyem hozzá, hogy Magyarországon ez megtörtént, tehát a korai nyugdíjaztatási sémáknak a megszüntetése, a rokkant nyugdíjasság felülvizsgálata, a gyógyszerkassza reformja, mindez, ami a Széll Kálmán Terv I-ben szerepel, az része ennek. Nyilvánvalóan további és más lépések is szükségesek, de az, amit a Bizottság itt említ, ezeknek jelentős részét már megtette az ország.

Ami a konszolidáció bevételi oldalait jelenti. A Bizottság azt javasolja, hogy a munkát terhelő adókat csökkenteni célszerű, éppen a versenyképesség erősítése érdekében, és helyette pedig az egyensúly biztosítása érdekében a fogyasztási adót, a tulajdonra vonatkozó adókat és a környezeti adókat javasolja. Itt hadd tegyem hozzá, hogy az adórendszeri átalakítás, amit Magyarország tett az elmúlt két esztendőben, az épp ezt az irányt jelzi. Jómagam is a parlamentben nagyon sokszor elmondtam, ennek iránya a jövedelmet és a munkát terhelő adók csökkentése, a személyi jövedelemadó-rendszer átalakítása, a társasági adó csökkentése. Célzott járulékkedvezmények bizonyos foglalkoztatási csoportokban, és mivel, ahogy fogalmaz a bizottsági anyag, hogy bevételsemleges legyen, ezért a másik oldalon áfa- és jövedékiadó-emelések, valamint új típusú forgalmi adó bevezetésére kerül sor.

És hozzátennem még azt is: a Bizottság külön javasolja az adózó bázisnak a szélesítését. Mindazok, amelyek Magyarországon az szja tekintetében például az adójóváírásnak a megszüntetése, vagy bizonyos kedvezmények az áfánál, ez ebbe a körbe tartozik bele.

Azt még hozzátennem, hogy ebben az esetben úgy látjuk, hogy a Bizottság helyenként olyan részletekbe is belebocsátkozik, itt különösen az ingatlanadóra utalnék, és itt azért szóba került, hogy országoként más és más, tehát az eléggé nyilvánvaló, és a magyar kormány többször világossá tette, hogy - és ha valaki ismeri a magyar ingatlanok, tulajdonok szerkezetét, helyzetét, akkor szerintem viszonylag könnyű belátni - az ingatlanadónak ilyen értelemben nincs lehetősége Magyarországon; meg a bérvizonyok és az egésznek a szerkezetét kell ehhez ismerni. De ahogy nagykövet úr is említette, ezek az ajánlások, általános ajánlások országoként mások, de nyilvánvalóan figyelembe kell venni az országok saját helyzetét.

A második prioritás a hitelezés helyreállítása. Ebben a tekintetben felhívnám a figyelmet a bankszövetségi megállapodásra, abban azoknak az ösztönzőknek a szerepére, amelyek a kis- és középvállalkozások finanszírozását segítik elő, és nyilvánvalóan a magyar kormány más lépésekkel is próbálja ezt elősegíteni, például a Magyar Fejlesztési Bank feltőkésítése is ennek egyik eszköze volt, és más eszközökkel is segíti ezt.

A harmadik pont a jelenlegi és a jövőbeni növekedés és versenyképesség előmozdítása. Itt első pontként, javaslatként említi meg a kutatás-fejlesztés, innovációnak az erősítését. Hadd utaljak arra, hogy a nálunk lévő államtitkárságnál elkészült a nemzeti kutatás-fejlesztési és innovációs stratégia, egy hónapja zajlik már ennek a vitája, e héten ér véget a társadalmi vitája, amelyképpen a kutatás-fejlesztésnek a helyzetét, céljait és az eszközeit tekinti át. Nyilvánvaló, hogy a konzultáció tapasztalatainak a beépítésével tudunk egy olyan anyagot elkészíteni, ami a kormány által elfogadhatóvá, majd később megvalósítható válik.

Hadd utaljak a másik pontra, amit külön kiemelnek a versenyképesség erősítésére. Itt a képzési kínálat és a munkaerő-piaci keresletnek az összekapcsolása vetődik fel. Itt, ezen a téren mindaz, ami a szakképzés és a felsőoktatás terén való átalakítás, az ebbe az irányba való lépés, különösen a duális szakképzésnek a megerősítése. Itt, ha szabad egy fél gondolat: ugye Magyarországon a duális szakképzésnek már a szabályozási rendszerét a parlament megszavazta, törvényileg finanszírozás is van hozzá, intézményrendszer is van hozzá, tehát egy olyan modellről beszélünk, amely fokozatosan kiépül.

Például a Német Szövetségi Köztársaság gazdasági minisztériuma tavaly tartott egy első konzultációt Spanyolországgal, segíteni úgymond Spanyolországnak abban, hogy a versenyképessége erősödjön, és hogy ismerjék meg úgymond a duális képzést. Úgy gondolom, hogy megismerni a duális képzést és már megtenni hozzá mindazt, ami intézmény, pénz és törvényileg szükséges, az két különböző dolog. Tehát szeretnék utalni arra, hogy itt olyan javaslatokról is szó van, amiben mi már a gyakorlati megvalósításnál vagyunk. Nyilvánvalóan, és ebben is egyetértek, ezeknek a kifutása idő. Legalább három év, míg valakit ott kiképeznek.

A 4. pont a munkanélküliség és a válság társadalmi következményeinek kezelése. Itt azért egy dolgot látni kell. Miközben Európa egészében az elmúlt két évben a munkaerő-piaci számok egyre rosszabb tendenciára utalnak. Kétmillióval nőtt a munkanélküliek száma, tehát ez ilyen 25 milliós, és néhány országban azért nagyon magas a fiatalok munkanélküliek aránya. Magyarországon növekszik a foglalkoztatás. A foglalkoztatásban nyilvánvalóan még nagyobb növekedést szeretnénk mindannyian, úgy gondolom, de ezt ebben a helyzetben kell becsülni, egy recesszióban lévő eurózónában, egy recesszióban lévő gazdaságnál sikerül a foglalkoztatást növelni. Amit javaslatként megfogalmaznak, és ez talán a mi számunkra fontosabb, nyilvánvalóan újra visszatér a foglalkoztatásra rakódó adóterheknek a csökkentése,

megfogalmazzák javaslatként célzott foglalkoztatási csoportok esetében a társadalmi költségeknek a csökkentését, tehát társadalombiztosítási költségek csökkentését, ami magyarul a szociális hozzájárulási adónak a csökkentése. Itt felhívnom a figyelmet a munkahelyvédelmi akciótervre, ami bizonyos korcsoportokra, 55-nél idősebb és 25-nél fiatalabbak számára nyújtja ezt a lehetőséget, és bizonyos foglalkozási csoportokra is, ahogy itt megfogalmazza a javaslat is, és hát mindaz, ami itt előbb elhangzott, részben a nagykövet úr is említette már a munkaerőpiac rugalmasabb szabályozását. Én tudom, hogy a munka törvénykönyvéről nagyon heves viták zajlottak az elmúlt esztendőben, de a munka törvénykönyve egy nagyon jelentős lépés volt egy rugalmas munkaerő-piaci szabályozásnak a kialakítása felé.

Az ötödik pont a közigazgatás modernizálása. A közigazgatás jelentős átalakításon ment át, és megy át még a következő esztendőben. Ennek a regionális rendszere is, a jövő évben jutunk el a járási rendszer átalakításához, egy sokkal hatékonyabb rendszer kialakítása a cél. Az egyszerű állam program szintén a bürokrácia csökkentését és az adminisztrációs terhek csökkentését tűzi ki célul.

Zárásként még egy apró megjegyzés a Bizottság riasztási mechanizmusához. Itt ugye több anyagról is beszélünk. Ott azért kiemelném azt, hogy a tavalyi esztendőben a Bizottság két mutatóban jelezte az egyensúlytalanság veszélyét, de azt is hozzátette, hogy ez az egyensúlytalanság nem súlyos egyensúlytalanság. Az egyik oldal a nettó külső befektetési pozíció, a másik az államadóssági mutatók egyensúlytalansága. A mostaniban ezt a kettőt nem jelzi. Tehát a riasztási mechanizmus is visszaigazolja az államadósság csökkentésére tett lépésére. Itt két mutatót emel ki most, amelyik a küszöbértéket meghaladja, egyrészt a munkanélküliségi ráta, de itt egy hároméves átlagról van szó, valamint a magánszektor GDP-arányos adóssága. Ez utóbbinál azt hiszem, hogy 160 a küszöbérték, és Magyarországon 167 százalék. Itt azért hozzátenném az utóbbinál azt a nagyon fontos lépéssorozatot, ami a devizaadósok különböző csoportjára kidolgozott eszközöket jelenti, ami egyébként jelentős mértékben hozzájárul a devizaadósság csökkentéséhez. Nemcsak arról szól a különböző megoldás, hogy azok, akik devizában vannak eladósodva, azoknak a terhei időben elhúzva vagy éppenséggel átalakítva változnak, vagy könnyebb a teherviselésük számukra, hanem csökken is ténylegesen az adósságuk.

Egy számot, ha szabadna még hozzátenni, a PSZÁF legfrissebb száma szerint az árfolyamgát rendszere alá 92 ezren jelentkeztek be a legutóbbi októberi időpontig, és év végéig van még idő erre, ami nemcsak azt jelenti, hogy 2017-ig egy rögzített árfolyamon fizetik vissza a törlesztésüket, hanem a megállapodásnak az is lényege, hogy a tőkerészt nyilvánvalóan a gyűjtőszámlán ők fizetik, de a rajta lévő kamatnak a fizetésén az állam és a bankok együttesen osztoznak, tehát ők fedezik. Ez megtakarítást is jelent számukra és nagyobb biztonságot is.

Én ennyit gondoltam nagyon röviden. Tehát összefoglalva: azok a lépések vagy prioritások, amelyek itt megfogalmazódnak, ezekkel én úgy gondolom, hogy a magyar gazdaságpolitika összhangban van. A javasolt lépések egy része már – mondhatnánk úgy is, hogy – megvalósult, a többi az abba az irányba van, amerre a magyar gazdaságpolitika mozog. És hát nyilvánvaló, európai szinten és magyar szinten is nagyon sokat kell tenni még azért, hogy a válságból ki tudjunk lábalni. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen államtitkár úrnak. Különösen azt, hogy végigment az öt prioritáson, és valóban számunkra is világos, hogy összhangban van a magyar kormány gazdaságpolitikai lépéseivel, és az nagyon fontos, hogy bizonyos intézkedések már megtörténtek. Nyilván ez megkönnyíti majd a további szemeszter végrehajtását, a harmadik szemeszter végrehajtását Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Megnyitom a vitát. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, hogy most mondja el.

Kérdések, vélemények

LIPŐK SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Cséfalvay államtitkár úrhoz lenne kérdésem. A bizalom helyreállítása és a növekedése az adóvisszatérés érdekében mindenképpen fontos a reform ütemének megőrzése. Magyarország mely területein lenne kiemelten fontos a változásokat eszközölni?

ELNÖK: Mile alelnök úré a szó!

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Nagykövet Úr, Államtitkár Úr! Köszönjük szépen a kiegészítést. Nekem lenne azért néhány kérdésem és megjegyzésem...*(Dr. Cséfalvay Zoltán jelzésére.)*

ELNÖK: Bocsánat, félbe kell szakítanom, mert nem értette az államtitkár úr a kérdést. Még egyszer legyen szíves elmondani!

LIPŐK SÁNDOR (Fidesz): Tehát Magyarországnak mely területeken lenne kiemelten fontos változásokat eszközölnie, tehát az elhangzottakkal kapcsolatosan?

ELNÖK: Bocsánatot kérek, akkor visszaadom a szót az alelnök úrnak.

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Akkor én is megismétlem, hogy köszönjük szépen a kiegészítéseket.

Lenne néhány kérdésem és megjegyzésem is. Itt majd májusban fog eldőlni igazán, hogy milyen viszonyban is van a magyar költségvetés ezekkel az elképzelésekkel, irányokkal, amelyeket ez az anyag tartalmaz. Én nem vagyok teljes mértékig nyugodt, hogy a magyar költségvetésben megfogalmazott szándékok, irányok fedésben lennének azzal, amit itt elolvashattunk ezekben az anyagokban.

Ha az első prioritást megnézzük, akkor a mai magyar gyakorlat nem biztos, hogy kimondottan növekedésbarát konszolidációt követ. Értem én ennek a kényszereit, hiszen az államháztartási hiány és az adósságállomány nyomasztólag hat az ilyenfajta mozgásokra, de nem vagyok egészen bizonyos abban, hogy azok az ágazatok és azok az iparágak, amelyek mondjuk a fejlődésért és a fenntarthatóságért felelősek, vagy ott van esély ezt megteremteni, megkapták azokat a könnyítéseket, mondjuk adókönyvitéseket, amelyek valóban segíthetnének a válságból való kilábalásból.

A hitelnyújtásnál vitám van az államtitkár úrral, mert azt lehet látni, hogy Magyarországon a hitelezési készség, a hitelnyújtás minimális, elég komoly a bizalmatlanság, és ebből fakadóan a beruházások szintje katasztrofális. Ez azt jelenti, hogy akut forráshiány van az országban. Tehát amit az LMP is javasolt, a bankadó és a tranzakciós adó, ennek én értem a közteherviselésben játszott szerepét, de hát amit mi javasoltunk, az a spekulációs adónak a kirovása lett volna, aminek nincsen ilyen természetű káros hatása, mint amit most tapasztalunk a bankok hitelkihelyezésénél.

És még ennél a második pontnál írja az anyag is, hogy a hatóságok késedelmes kifizetése nagyon károsan hat, főleg a KKV-k likviditási helyzetére, és itt egy irányelv is készül. Ha jól emlékszem, ezt márciusban kellene átültetni, 30 napban szabja meg a határidőt, és utána fog késedelmi kamatot vagy büntetést ró ki. Ennek az átültetése hogyan áll? Én ezt valamikor már szóba hoztam, ha jól emlékszem rá, mert valóban leginkább azokat a forráshiánnyal küszködő kis- és középvállalkozásokat sújtják ezek a késedelmes kifizetések,

amelyeknek a megélhetését vagy a továbbélését jelenti, hogyha időben megkapják a pénzüket. És fordítva is igaz, tönkremennek azonnal, hogyha itt mondjuk a hatóságok részéről ekkora késedelem tapasztalható, mint ami tapasztalható egyébként Magyarországon. Ennek az átültetése hogyan áll, folyamatban van-e? Mi történik vele?

Az oktatásnál megint csak van egy kis vitám. Ismerjük ezeket az átalakításokat. Bizonyos mondatokban, félmondatokban van is összecsengés azzal a szándékkal, amit megfogalmaz ez az anyag, tehát hogy inkább a piaci elvárásoknak feleljen meg az oktatás, de hát elég sok bajunk van az oktatás átalakításával, valamint ez forrásigényes műfaj. És itt inkább azt tapasztaljuk, hogy erről a területről kivonnak forrásokat, méghozzá nem is kis mértékben, és ez bizony nem biztos, hogy annak a fajta távlatos versenyképességnek a garanciáját jelentheti, mint amit az anyag megfogalmaz elvárásként. Tehát itt nekem nagyon komoly aggályaim vannak, hogy valóban a helyi hozzáadott érték eléréséhez, értsd: a jól képzett és piacképes munkaerő képzéséhez, ez a fajta szisztéma olyan hatékonyan hozzájárul-e.

Az adóknál említi az anyag a környezeti adókat is. Emlékszem, a KAP-nál javasolnak egy 30 százalékos környezeti illetéket, vagyis egy ilyenfajta beépítést a rendszerbe. Mi tiltakoztunk ez ellen. Lehet, hogy ezen azért kellene gondolkodni, vagy legalábbis a mértékén, de a teljes elutasítás nem biztos, hogy helyes.

A munkanélküliséggel kapcsolatban megint csak nem vagyok olyan nyugodt. Tehát hogyha ezeket az összehasonlításokat nézzük, hogy mennyi az EU-s átlag, és hogy 25 milliós a munkanélküliség, és 2 millióval nőtt, és ehhez képest Magyarországon a helyzet még mindig jobb, de ne felejtjük el, hogyha jól tudom, Spanyolországban haladja meg ez az 50 százalékot a fiatalok, tehát a 25 éven aluliak esetében, meg az olaszok is közelítenek hozzá, de már mi is 30 százalék környékén vagyunk. Az egy nagyon fájdalmas mutató, és egyelőre én még nem látom azokat az intézkedéseket, amelyek távlatosan ezen enyhíteni tudnának.

És a másik, ami állandó vita. A közmunkának is értem a célját és a filozófiáját is, de itt mégsem az elsődleges munkaerőpiacról beszélünk, amikor a közmunkában történő foglalkoztatást beépítjük a statisztikába, mert nagyon jól tudjuk, hogy ez még korántsem jelenti azt a fajta megoldást, ami hosszú távon egy versenyképes gazdaságban működni tud. Egyelőre ennyi, köszönöm szépen.

ELNÖK: Szalay képviselő úr!

DR. SZALAY PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Nagykövet Úr! Államtitkár Úr! Az Európai Bizottság az éves növekedési jelentés elfogadásával egyben a túlzott makrogazdasági egyensúlytalanságok éves ciklusát is elindította.

Tudjuk, hogy eddig 12 ország volt szorosabb felügyelet alá véve, és most javasolja a Bizottság, hogy Hollandiát és Máltát is vegyék hozzá ehhez a 12 országhoz. Az volna a kérdésem, hogy ez tulajdonképpen mit jelent a 14 ország számára, természetesen Magyarországot érintően is?

Megállapítom természetesen, hogy az Európai Bizottság óhajai Magyarország vonatkozásában jelentős mértékben jó irányban haladnak, elmondhatjuk, de mégiscsak, hogy ha a kohéziós alapokat nézzük, azok csökkentését nézzük, akkor azért nagyon nehéz ügy ezeket teljesíteni, bár gondolom, az államtitkár úr boldogan megtenné, hogy pénzügyi alapokat biztosítana valamennyi kívánság teljesítéséhez. Ezzel voltaképpen hogy állunk?

ELNÖK: Köszönöm szépen. És végül Ivanics képviselő úr!

IVANICS FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Az elmúlt tizenegyhány évet tekintve az első lisszaboni szerződéstől kezdődően, amikor azzal egy időben, hogy az Európai Unió meghatározta az első növekedési paktumot, és az első 10 éves ciklusban gyakorlatilag kudarcba fulladt, meghatározta a második célt is, kialakította a szemesztert is, tehát több olyan lépést tett, ami a gazdasági fejlődés és az integráció irányába mutatna, de úgy hiszem, úgy látom, hogy ez rendre nem tud teljesülni.

Jelen pillanatban Európában mégiscsak kétféle Európával kell foglalkoznunk. Az a kérdésem, hogy ez a fajta gondolkodásmód, ami megjelenik ezekben az anyagokban, hosszú távon mit mutat előre az eurózóna és a nem eurózóna országokat tekintve? Közeledik-e egymáshoz a kettő? Az eurózóna ki tud-e terjeszkedni?

Magyarországon lekerült a napirendről, mikor láttuk vagy látják a szakértők is, hogy milyen komoly terheket jelent a különböző országoknak a déli országok megsegítése. Ilyen módon, azt hiszem, Magyarország ezt a fajta segítséget nem tudná nyújtani, de a mi gondolatrendszerünkben valahol mégis bent van az, hogy az euróval kellene csinálni valamit. Nem időpontra vagyok kíváncsi, hogy mikor tudnánk az euróhoz csatlakozni, de összességében az a kérdésem, hogy ez a fajta gondolkodásmód hogyan jelenik meg és hogyan tükröződik az európai véleményekben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Végül engedjenek meg egy rövid kérdést, elsősorban a nagykövet úr számára szeretném feltenni. Nyilván az országjelentés elkészítéséig sok idő telik el. Ez nem egyik napról a másik napra történik, hanem folyamatában vizsgálja a Bizottság. Jönnek a jelentések, a visszajelzések egy adott ország gazdaságpolitikájáról.

Hadd kérdezzem meg a nagykövet urat, hogy itt elhangzott a bizottság ülésén is, ahogy az államtitkár úr végigment ezeken a pontokon, nyilván nemcsak mi érzékeljük, hanem érzékeli a Bizottság azokat az erőfeszítéseket a magyar kormány részéről, hogy ezen öt prioritás közül soknak már megfelel, illetve az az irány, ami a magyar gazdaságpolitikában van, megfelel azon európai szemeszter fő irányainak, amit a Bizottság kijelölt.

Tehát van-e részvisszajelzése egyes pontokról, hogy a Bizottság akár bátoríthatja a magyar kormányt, hogy például a növekedés vagy a versenyképesség erősödése érdekében vagy éppen a közigazgatás korszerűsítése érdekében, ami most Magyarországon rengeteg vitát vált ki, tudja-e erősíteni a magyar kormány intézkedéseit?

Hadd hívjam fel egy ellentmondásra a figyelmet. A 4. prioritás a munkanélküliség és a válság okozta társadalmi következmények megoldására tesz javaslatokat. Ugye itt Magyarországgal kapcsolatban is többször elmondtuk, hogy a kohéziós alapok az elmúlt hétéves pénzügyi ciklusban volt az a pénzügyi támogatási eszköz, ami konkrétan közel kétfélmillió munkahelyet teremtett Európában. Tehát, ha mi egyrészt arra ösztönözzük a tagországokat, köztük Magyarországot, hogy a munkanélküliséget csökkentse, akkor nincs ellentmondás abban, amit a Bizottság legutóbbi ajánlásában például Magyarország számára mintegy 25-30 százalékos forrásvesztést irányozna elő éppen a kohéziós politikában. Bár megjegyzem, hogy a legutóbbi európai csúcson Van Rompuy elnök úr javaslata már ezen enyhített, és ezt a javaslatát vajon figyelembe veszi-e a Bizottság a közeljövőben. Tehát nagykövet úr, nem lát-e ellentmondást a között, hogy egyrészt a munkahelyek gyarapodására ösztönzi az országot, ugyanakkor pedig ezzel, hogy kevesebb forrást kapunk, megnehezíti a magyar kormány helyzetét, hogy teljesítse ezt a prioritását az európai szemeszter? A kérdéseket lezárom, visszaadom a szót az államtitkár úrnak, illetve a nagykövet úrnak.

Dr. Cséfalvay Zoltán válasza

DR. CSÉFALVAY ZOLTÁN államtitkár (Nemzetgazdasági Minisztérium): Köszönöm a szót. Megpróbálok sorban válaszolni. Az első kérdésre, hogy mi az, amire még továbblépésként szükség van. Említék néhányat, és valószínű majd másoknak is válaszolok.

Nyilvánvalóan például a versenyképesség erősítésénél, kutatás-fejlesztés, magas hozzáadott értékű termelésnél nagyon sok továbblépésre van szükség. A munkaerő-piaci politikában úgy látom, hogy szabályozás szintjén sikerült egy rugalmas munkaerő-piaci rendszert kialakítani. Egy klasszikus kínálatoldali munkaerő-piaci politikát valósított meg a kormány, és valószínűleg eljött az ideje. Részben az akcióterv is már ennek eleme, a keresleti oldalnak az erősítése, és a keresleti oldalon lévő, vagy ha szabad úgy fogalmaznom, aktív munkaerő-piaci politikai eszközöknek a szélesítése, bővítése. Erre is fogalmaz meg javaslatokat egyébként a Bizottság. Hozzátennem, hogy ez azért források kérdése is.

A további válaszokban majd mindig rátérnek, hogy milyen hasonlóknak vannak.

Az, hogy növekedésbarát a konszolidáció, ez egy nagyon jó kifejezés, és nagyon jó szlogen. Nagyon nehéz megvalósítani.

Tehát megfogalmazhatunk akár alapszabályokat, hogy konszolidációnál mennyi aránya legyen a kiadási oldalnak, bevételi oldalnak, ez országoként és időszakoként is változhat. Van, amikor hirtelen és gyorsan kell reagálni egy kormánynak, ez is befolyásolja ezeket a lépéseket. Attól tartok, hogy könnyebb egy picit megfogalmazni azt, hogy növekedésbarát legyen a konszolidáció és nehezebb úgy végrehajtani, hogy annak ne legyen hatása a növekedésre. *(Firtl Mátyás távozik a bizottság üléséről.)*

Nincs olyan konszolidáció, amelyiknek ne lenne hatása a növekedésre. Ha az állami kiadásokat csökkentjük, akkor nyilvánvaló, ott a keresleti oldalnál van hatása, és akkor ennek van kihatása a növekedésre. Ha bevételnövelő lépéseket tesz a kormány, annak is nyilvánvaló hatása van a növekedésre, tehát nehéz vagy szinte lehetetlen olyat összeállítani. Én egyetértek a Bizottságnak azzal a megfogalmazásával, hogy a konszolidáció rövid távon okozhat visszaesést. A rövid táv nagyon fontos ebben a mondatban, mert ez azt jelenti a másik oldalról egyébként, hogy hosszú távon a konszolidáció mindenképpen növekedésserkentő hatású, sőt középtávon is már az. Rövid távon azért ennek ilyen hatása van.

A hitelezésnél azért hozzátennem azt, hogy itt nagyon nagy szerepe van annak, hogy a bankok Európa-szerte, nemcsak Magyarországon és az itt lévő bankok anyabankjai is azt a buborékot építik le, ami volt hitelezési buborék az elmúlt évtizedben, és lassan a kihelyezések és a betétek arányát közelítik egymáshoz.

Tehát ez egy általános tendencia, ami valamennyi európai országban végbe megy, Magyarországon is. Én értem, hogy képviselő úr a bizalom kérdését veti fel itt, de azért hadd utaljak arra, hogy ez egy általános tendencia, annak része.

A Magyarországon bevezetett pénzügyi tranzakciós illeték, a neve is mondja, a pénzforgalomra vetődik ki, amit pedig a most, hogy megerősített együttműködés keretében 11 európai ország elindít, tehát ez idő, míg végigmegy, az pedig a tőkepiaci műveletekre vonatkozik. Ez két különböző terület. Szerintem érdemes végig gondolni, hogy melyiknek nagyobb a gazdasági növekedésre kifejtett visszahúzó hatása. És attól tartok, hogy a tőkepiacra, részvényforgalomra és így továbbra kivetettnek talán nagyobb lehet. Mind a kettőnek van egyébként ilyen hatása. Nyilvánvaló minden adónak van ilyen hatása egyébként definíció szerint. Az a kérdés, hogy melyiknek talán nagyobb.

A hatóságok késedelmes fizetésénél Magyarország tartani fogja a 2013. március 16-i időszakot, és a fő felelőse ennek a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium. Az én információim szerint ezt tartja, és ez nagyon fontos.

Az oktatásnál említette képviselő úr a helyi hozzáadott értéket, és nyilvánvaló, hogy a képzett emberek tudnak helyi hozzáadott értéket termelni. Ebben teljesen egyetértünk, akkor, hogyha találkozik az a képzett ember a gazdaság keresletével. Itt igazából ez a probléma a munkaerőpiacon. Nem az az alapp probléma, hogy Magyarországon nincs képzés, és nincs olyan képzett munkaerő, amelyik képes magas hozzáadott értékre, csak nem abban az ágazatban, nem azzal a tudással, nem abban a szakmában. Részben ezt szolgálja a felsőoktatás átalakítása. Hiába mondom azt, hogy valaki magasan képzett, elvileg magas hozzáadott

értékre képes, hogyha a gazdaság nem azt keresi. Most nem akarok mondani szakmákat, hogy a műszaki szakmát például jobban keresik, ott nagyon sok esetben hiány van, míg másoknál nem. Tehát a kettő összekapcsolása, ami itt nagyon fontos. Nyilvánvaló, hogy minden ilyen konszolidációs lépésnél a gazdaságpolitikai elvek is fontos szerepet játszanak. Ahogy ön említette a környezeti adókat, az önök számára ez egy sokkal érzékenyebb kérdés, mint esetleg más politikai erők számára, vagy akár más országok számára is. Itt azért látni kell, hogy a környezeti adóknál azért Magyarországon a terhelés elég jelentős. Végig kell nézni, én nem nagyon látok ott már területet, hozzátéve, hogy a környezeti adók egészének a problematikája számomra nem oly mélyen ismert.

A munkanélküliségnél egy picit pontosítom az adatokat. Egyre több országban magasabb, mint 50 százalék a fiatalok munkanélkülisége. Portugáliában is magasabb, mint 50 százalék. Spanyolországban és Görögországban is. Spanyolország volt az első ország, amelyik átlépte az 50 százalékos küszöböt. Azért a számításhoz még egy dologgal tisztában kell lenni, mert helyenként elrémítőnek tűnik. Ez nem azt jelenti, hogy minden második fiatal egy generációban munkanélküli, ez azt jelenti, hogy azok a fiatalok, akik munkanélküliek, osztva azokkal a fiatalokkal, akik dolgoznak, annak az arányszáma az 50 százalék vagy 50 fölötti, és ugyanakkor van annak a generációnak az a része, amelyik az iskolarendszerben van felsőoktatásban. Tehát ezzel együtt kell ezt nézni. Ettől függetlenül ez rettentően magas szám. Magyarországon ez, ha jól tudom, 27 százalék között mozog, Szlovákiában 34. Tehát ebben az összefüggésben célszerű ezt nézni. Mint ahogy Szlovákiában 13,6 vagy hasonló számú a munkanélküliségi ráta.

Nem azt mondom, hogy ne lenne mit tenni, ezen a területen nagyon sok tennivaló van, csak kérném itt a munkanélküliségnél figyelembe venni azt, hogy Európában rettentő borzasztó a helyzet ebben a tekintetben, és minden egyes munkahely, ami itt megszületik Magyarországon, és minden egyes munkahely, amivel növekszik a foglalkoztatás Magyarországon, az nagyon megbecsülendő. Mint ahogy megbecsülendő a közmunka is.

Néha napján nem értem ezt a vitát a közmunkáról. Az is munka, tehát nem lenne célszerű lebecsülni ezt. Mindannyian tudjuk, hogy az egy köztes megoldás, még nem a nyílt piaci munkahely, de az is munka. Ott is munkát végeznek. Tehát azt azért ismerjük el! Picit mindig az az érzésem, mikor felvetik, hogy közmunka, hogy ó hát a hangsúly, meg ahogy mondják, ugye! Közmunka is munka. Tehát ott is munkát végeznek. Az, és akkor kapcsolódnék ahhoz, ami elhangzott, az nyilvánvalóan fontos, hogy találjunk eszközöket majd ahhoz, hogy akik a közmunkában részt vesznek, hogy tudnak majd, és erre is van nagyon sok példa, hogy tudnak majd a nyílt munkaerőpiacra átlépni. Ez a lényege ennek, hogy előbb-utóbb át tudjanak oda lépni. Mint ahogy a számok azt mutatják, hogy ez a folyamat azért megy, de nyilvánvalóan ezekre különböző eszközökkel célszerű rásegíteni.

Én itt Szalay úr kérdését a Hollandia, Málta ügyében átengedném a Bizottságnak.

Ami az eurót illeti, ugye azt látni kell, hogy mi történik. Az történik, hogy az euró létrejön szabályokra épülve, gyakorlatilag a klasszikus maastrichti szabályok, 60 százalék alatti államadósság, 3 százalék alatti deficit, és ezt az elmúlt évtizedben több, mint 60-szor nem tartották be. Tehát a szabályoknak viszonylag gyenge kötőereje volt. Amit most, ez az Európai Bizottság, az Európai Unió, az eurózóna országai próbálják kiépíteni az intézményeket, amivel ez még működik. *(Gyopáros Alpár és Bebes István távoznak a bizottság üléséről.)*

Az európai szemeszter is, ennek a része egyébként a fiskális unió, éppúgy ennek része a bankunió, amelyik igazából bankfelügyeleti összehangolás. Mindez, amit Barroso úr bejelentett, az mind ennek a része. Tehát most az történik, hogy mivel szabályokra épült, és a szabályok olyanok, amilyenek, vagy betartják vagy nem, viszonylag kevés kötelező erő volt hozzá, most kiépülnek fokozatosan mellé az intézmények. Lehet, hogy azokkal kellett volna kezdeni, de most utólag könnyű bölcsnek lenni, vagy utólag mondhatjuk ezt, de így csinálták.

Most épülnek mellé az intézmények. Én úgy gondolom, hogy Magyarország szempontjából nagyon fontos egyrészt követni, hogy miként épülnek fel ezek az intézmények. Ha ezek az intézmények felépülnek, akkor nyilvánvalóan itt azok az országok, amelyek nem tagjai az eurózónának, azok számára, Magyarország számára is a megfelelő becsatlakozási lehetőségnek a biztosítása, úgy gondolom, hogy fontos.

Amikor ezek az intézmények létrejönnek, fontos az, hogy ne okozzon hátrányt azoknak, akik még nincsenek benne az eurózónában, az pedig köztudott, hogy Magyarország a csatlakozáskor vállalta, hogy előbb-utóbb teljesíti ezeket a feltételeket, és beléptet ebből a szempontból, és célszerű ezt követni. Hogy egyes intézményeknél ez miként alakul, bankunió, szemeszter építik majd egymást, ez már az időnkét picit túlhaladó részletkérdés, de alapvetően szerintem ezeket lehet megfogalmazni. Én most nagyon elnézést kérek a bizottságtól, de úgy tudom, hogy hamarosan kezdődik a parlamenti munka, így én akkor, ha az elnök úr megengedi, és ha nincs több kérdés, akkor befejezném.

ELNÖK: Természetesen köszönjük szépen államtitkár úrnak a választát. És majd az elkövetkezendő időszakban, ahogy fejlődik, ahogy halad az európai szemeszter dolga, úgy fogjuk majd interjúolni a kormányt és a Bizottságot is. És akkor rátérünk a nagykövet úrra. *(Dr. Cséfalvay Zoltán távozik a bizottság üléséről.)*

Dr. Szűcs Tamás válasza

DR. SZÚCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőjének vezetője: Köszönöm szépen a szót. Köszönöm szépen a kérdéseket. Ezekből látható, hogy egyrészt talán a mi előadásunk is érdekes volt, másrészt el is olvasták önök az anyagokat alaposan, amelyekről beszéltünk. Kezdeném a Málta és Hollandiára vonatkozó kérdéssel. Itt az Európai Bizottság az összes tagállamot egy nagyon alapos vizsgálatnak veti alá, 11 indikátort tartalmazó eredménytábla alapján, és ennek a vizsgálatnak az eredményeként azonosítjuk be azokat az országokat, ahol egy ennél mélyebb elemzésre van szükség. A tavalyihoz képest idén két tagállamot láttunk ilyen mélyebb elemzésre érdemesnek, az egyik Málta, a másik Hollandia. Mind a kettőre meg is jelöltük azokat az okokat, amely miatt ez szükségessé vált. Málta esetében a pénzügyi szektor kíván egy nagyon alapos elemzést. Talán ismert, hogy Máltában nagyon nagy, főleg az ország méretéhez képest óriási a pénzügyi szektor súlya, nagyon nagy a bankok kitétsége, és nagyon nagy a magánszektor eladósodottsága. Ha Ciprusra gondolunk, nem nehéz belegondolni. Nem akarok itt egy közvetlen analógiát vonni semmiképpen, de azért érdemes észben tartani, hogy Ciprusral mi történt, mi történik. Málta egy picit hasonló helyzetben van. Távolról nincs olyan helyzetben, mint Ciprus, ez a riasztási mechanizmus, ahogy a neve is mutatja, hogy riasztás, tehát azt jelenti, hogy érdemes megvizsgálni a helyzetet. Ez Máltára vonatkozik.

Hollandiára vonatkozóan szintén úgy értékeljük, hogy a magánszektor adóssága nagyon magas, aggasztóan magas, és ez kombinálódik a nagyon magas házással, tehát ingatlanárakkal. Úgyhogy ebből komoly kockázatok fakadnak, ezt fogjuk megnézni.

Magyarországra vonatkozóan ugyanaz áll, mint a többi 13 tagországra vonatkozóan, most azonosítottuk ezeket a problémákat, államtitkár úr egyébként meg is említette konkrétan, hogy melyik az a két terület, ahol alaposabb vizsgálatot fogunk folytatni.

A magyar hatóságokkal folyamatosan egyeztetve, az Euró Group-ban, illetve az ECOFIN Tanácsban, illetve a megfelelő munkacsoportokban fog folyni a munka a következő év tavaszáig, és akkor fogjuk közzétenni ennek a mélyebb elemzésnek, riasztási mechanizmus keretében végzett mélyebb elemzésnek az eredményét. Tehát akkor tudjuk megmondani, hogy szükség van-e a további intézkedésekre, és ha igen, akkor mik ezek.

A következő kérdés, illetve ugyaninnen kaptam még egy kérdést a kohéziós alapok csökkentése vajon harmóniában van-e az éves növekedésjelentés céljaival. Ehhez kapcsolódik

az alelnök úr kérdése is, hogy ellentmondás lenne a munkahelyek generálása, illetve a kohéziós alapok csökkentése tekintetében. Itt közismert, hogy ha az Európai Bizottságon múltna, akkor nem lenne ilyen ellentmondás, tehát mi olyan javaslatot terjesztettünk elő már eredetileg is, amely összességében azt célozta, hogy a lehetőségeken belül, ezt nagyon fontos hangsúlyozni, hogy a lehetőségeken belül összhangban álljon a kohéziós politika a növekedést ösztönző gazdasági kormányzást segítő politikában. Tehát a gazdaságpolitika és a kohéziós politika összhangban legyen.

Magyarország esetében van egy jól ismert speciális probléma, ami nem Magyarország ellen irányul, ez, azt hiszem, mindenki számára teljesen világos, hanem azokból az elvekből következik, amelyeket nyilván egységesen kell alkalmaznunk valamennyi érintett országra. Az is közismert, és ennek már a bizonyítéka is megjelent egyébként a legutóbbi Európai Tanácson, hogy ezzel a sajátossággal mindenki tisztában van, az Európai Bizottság éppúgy mint az Európai Tanács elnöke és a többi tagország, és megfelelő módon igyekszünk kompenzálni ezt a kérdést. Valószínűleg erre gondolt alelnök úr akkor, amikor Herman Van Rompuy legutóbbi javaslatát említette, amely egyébként már egy nagyon komoly emelkedést, egy körülbelül kétmilliárd eurós emelkedést jelent az eredeti javaslathoz képest. Nyilván Magyarország abban reménykedik, remélem, hogy joggal, hogy a következő Európai Tanácson ez tovább javul. Meglátjuk, hogy konkrétan mi lesz erről a döntés.

Közeledik-e az eurózóna, illetve a nem eurózóna egymáshoz? Ennek az intézményi összefüggéseiről államtitkár úr elég alaposan beszélt már. Én egy dolgot tennék ehhez hozzá. Mégpedig azt, hogy az Európai Bizottság mindenképpen és minden fórumon arra törekszik, hogy ne alakuljon ki szakadék a két csoport között. Tehát mindenképpen azok az intézkedések, amelyek az eurózóna gazdasági és monetáris unió mélyítését szolgálják, ezek ne olyanok legyenek, amelyek megbontanák a belső piac, illetve az Európai Unió integritását.

Ez az egyik legfontosabb alapelv, amely hangsúlyosan megjelenik abban a dokumentumban, amelyről legutóljára beszéltem, abban a tervezetben, amely a jövőre szükséges intézkedéseket sorolja fel.

Konkrétan egyébként érdemes megemlíteni, hogy 2017-re a déli tagállamok, tehát az eurózóna déli része és a közép-európai tagállamok gazdasága várhatóan egy szintre kerül. A déliek süllyednek, Közép-Európa emelkedik. Sajnálatos módon egy kivétel van ez alól, éppen Magyarország. Most ennek az okai nyilván több ülést megérintenek itt az Európai ügyek bizottsága előtt. Tehát ez az egymáshoz közelítő folyamat zajlik, és nagyon szemmel látható, jól megfogható módon zajlik.

Értékeli-e, érzékeli-e az Európai Bizottság a magyar gazdaságpolitika jó irányát, illetve konkrétan milyen visszajelzéseket kap a magyar kormány? Folyamatos dialógusban állunk a magyar kormánnyal és egyébként lehetőségeink szerint a magyar társadalom különböző csoportjaival, a stakeholders csoportokkal az éves növekedési jelentés kapcsán.

A legutóbbi ülésre, az úgynevezett bilaterális dialógusra Brüsszelben október 19-én került sor, akkor, amikor végimentünk az országspecifikus ajánlásokon, és egyesével konkrétan elemeztük, hogy melyek azok, ahol jónak látjuk az előrehaladást, melyek azok a területek, ahol látunk még teendőket. Itt az államtitkár úr említette például a munkanélküliség csökkentését célzó magyar törekvéseket, a közmunkaprogramot. Éppen azt a javaslatot tette az Európai Bizottság, amit ő is említett, hogy meg kell erősíteni ennek azt a vonatkozását, amely szerint ezt a programot a nyílt munkaerőpiac felé tudná elmozdítani. Tehát hogy ne örökre közmunkában maradjanak az emberek, hanem a nyílt munkaerőpiacra való lépés elősegítése megtörténjen.

Egy másik eleme ennek a felsőoktatási reform. Itt a Bizottság egyelőre csak azt tudta konstatálni, hogy nem áll rendelkezésére kellő információ az itt tervezett előrehaladásról.

Egy olyan szektor, ahol egyelőre szintén nem látszik fontos előrehaladás, a közlekedési szektor. Nyilván azt reméljük, hogy az előttünk álló időszakban megtörténnek

azok az intézkedések, amelyekre szükség van. Itt egyébként alapelveként érdemes azt hangsúlyozni, hogy itt nem két ellenfél vitatkozik egymással, tehát nem az a célja ennek az egész gyakorlatnak, hogy minél több hibát azonosítsunk és egyben jól megbüntessük az adott országot, hanem az a célja, hogy egy dialógusban egy közös eredményt tudjunk elérni, ami mind a kettőnknek az érdeke. Tehát az Európai Bizottságnak is az az érdeke, hogy az ország jó irányba menjen. Nyilván ez minden ország saját érdekével egybeesik. Azt hiszem, több kérdés nem volt, úgyhogy itt abbahagynám.

ELNÖK: Köszönjük szépen, nagykövet úr. Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság soron következő ülésére várhatóan jövő héten, tehát december 10-én, hétfőn kerül sor. A téma: egyeztetési eljárás az úgynevezett Connecting Europe Facilityhez kapcsolódó javaslatokról, tehát zárt ülést fogok majd elrendelni. A Nemzetgazdasági Minisztérium és a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium képviselői lesznek az előadók.

Tisztelt Bizottság! Végül engedjék meg, hogy bizottságunk nevében Ferenc nap alkalmából Ivanics Ferenc képviselő urat mint bizottságunk oszlopos tagját köszöntsem. *(Derültség.)* Hirtelen ránéztem a naptárra.

Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a jelenlétet, a bizottsági ülést bezárom.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 44 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Lajtai Szilvia és Madarász Mária